

нътъ не изгаря! Той повикал човѣка и го попиталъ: „Каква е тази нощъ и защо всички нѣща показватъ милосърдие?“

Човѣкъ казалъ: „Не мога да ти кажа това, щомъ самъ го не виждашъ,“ — и тръгналъ, за да може по-бърже да запали огънь и стопли жената и дѣтето.

Но овчарът си помислилъ, че не трѣба да изгубва човѣка изъ очи, докато не узнае, какво означава всичко туй. И тръгналъ слѣдъ него.

Овчарът видѣлъ, че жената и дѣтето на човѣка лежели въ една скалиста пещера, кждѣто нѣмало нищо друго, освѣнъ голи каменни стѣни. Овчарът помислилъ, че това бѣдно, невинно дѣте може би ще замръзне въ пещерата и макаръ че биль зълъ човѣкъ, въ него се появила мисъльта да помогне на дѣтето. Той снелъ торбата си и извадилъ оттамъ една бѣла, мека овча кожа, която далъ на човѣка, да турне на нея дѣтето да спи. Но въ мигъ, очитѣ му се отворили и той видѣлъ това, което по-рано не можель да види, и чуль това, което не можалъ да чуе.

Той видѣлъ, че въ тази нощъ се родилъ Спасителътъ.

Тогава той разбралъ, че всичките нѣща не искали да вършатъ зло, понеже били много радостни.

Селма Лагерловъ.

БѢЛОСНИЖКО.

Ето иде, ето иде
Цѣлъ поснѣженъ Бѣлоснѣжко,
Бѣлодрешко
Отъ далечъ;
Чуй ни, чуй ни, Бѣлоснѣжко,
Не забравяй, Бѣлодрешко,
Тая рѣчъ:

„Ако носишъ, ако носишъ
„Гладъ, страдания и рани,
„Като лани,
„О, тогазъ
„Молимъ ти се, Бѣлоснѣжко,
„Отмини ни, Бѣлодрешко —
„Добъръ часъ!“

С. Д.